

llibre vermell de Montserrat

Coral Ginesta

(De Cervera)

Co de Botafoc

(Grup d'instruments
tradicionals del Vendell)

Jordi Castella, orgue

Sandra Roset, soprano

Xavier Puig, direcció

Concert de Setmana Santa

Diumenge 16 de març a les 7 de la tarda

Església de Sant Agustí - CERBERA

Montserrat ha estat des dels inicis de la història del nostre país un focus cultural i identitari de referència pels catalans. Si parlem de música, encara es fa més evident aquesta posició privilegiada, aquest punt de referència capdavanter pel país i alhora assimilador de les tendències musicals europees. Un recorregut per la música montserratina és doncs un repàs fidel de la nostra història musical.

Començant pel principi, pel segle XIV, el Llibre Vermell de Montserrat és un dels còdex musicals medievals més importants d'Europa. La seva senzillesa i bellesa populars l'han fet un dels referents musicals nostres. Reuneix diferents danses i obres dedicades a la Verge en un bonic caleidoscopi musical i textual (en llatí, català i occità). La característica més especial que oferim en la seva interpretació és la participació d'instruments tradicionals catalans de la mà del grup del Vendrell "Çò de Botafoc", que l'apropen a aquest esperit popular i espontani que en fou l'origen.

Saltant al barroc del s.XVII, destaquem la figura de Joan Cererols (1618-1680), un dels més insignes compositors montserratins, que emigrà posteriorment a El Escorial. Regina Coeli és una magnífica mostra de policoralitat, mentre que l'Agnus Dei ens presenta un clàssic esquema responsorial.

Del segle XVIII destaquem l'anomenat "Mozart català": Narcís Casanovas (1747-1799) fou un brillant representant de l'estil galant a Catalunya, i una mostra característica n'és un dels seus responsoris de Nadal de més envergadura: el Magnificat.

Abans de fer-se revolucionari i soldat de l'exèrcit francès, Ferran Sors (1778-1839) havia estat escolà a Montserrat. D'aquesta experiència en sorgí un dels exemples de música sacra catalana més impressionants dels quals podem gaudir: l'O crux, de Sors conté una càrrega expressiva i uns agosarats processos harmònics, dignes dels millors romàntics.

I finalment, del segle XX destaquem el lirisme d'Àngel Rodamilans, amb un exemple d'un dels binomis més afortunats de la nostra història musical, el de Verdaguer-Rodamilans, amb la Cançó de Maig. Una obra fresca i optimista que no podia presagiar el tràgic final del compositor, afusellat durant la guerra civil.

Us presentem doncs aquest fil conductor de la música montserratina, que constitueix un dels fils musicals més constants i coherents de la nostra història de la música.

Organitza

Col·labora

